

Er der i givet fald mulighed for at forlænge disse aftaler?

Svar:

Ved kommunalreformen blev gennemført, at en amtskommunes borgere fik adgang til sygehusbehandling på lige økonomiske vilkår ved samtlige amtskommunens sygehuse. Dette betød i mange tilfælde en udvidelse i forhold til tidligere, hvor f. eks. en købstadkommunes borgere ofte kun havde adgang til det af købstadkommunen drevne sygehus. Ordningen med indlæggelse på lige økonomiske vilkår på samtlige en amtskommunes sygehuse opretholdes ved lovforslaget, og samtidig foreslås i § 7 a, stk. 5, lovfæstet amtskommunernes forpligtelse til at betale omkostningerne ved behandling ved et fremmed kommunalt sygehus, når amtskommunens sygehusvæsen har samtykket i, at behandlingen finder sted her. Denne bestemmelse åbner bl. a. mulighed for, at en amtskommune ikke blot i enkelte tilfælde, men også generelt kan give samtykke til, at de praktiserende læger og speciallæger foretager direkte indlæggelse på en fremmed specialafdeling. Herudover er der som hidtil mulighed for, at der kan indgås aftale mellem to amtskommuner om, at f. eks. patienter i et grænseområde behandles af sygehusvæsenet i naboamtskommunen. Sådanne aftaler er i flere tilfælde indgået ved etableringen af de nye amtskommuner, og ordningerne vil kunne fortsætte i det omfang, hvori der er enighed mellem parterne herom. Der er således ikke med lovforslaget tilsigtet nogen indgriben i aftaler af den omhandlede karakter.

Det er indenrigsministeriets opfattelse, at det gældende system indeholder en rimelig grad af fleksibilitet, og at en almindelig adgang til for den enkelte patient at vælge indlæggelse på et sygehus i en fremmed amtskommune vil vanskeliggøre amtskommunernes sygehusplanlægning, der bl. a. bygger på forudsætninger om, at hver amtskommunes sygehusvæsen skal betjene et

bestemt befolkningsunderlag. Hertil kommer, at en almindelig adgang til at vælge sygehus kan medføre risiko for en uheldig tendens til, at visse sygehuse eller afdelinger vil få en uforholdsmæssig stor søgning.

Spørgsmål 9:

I relation til det foreslåede § 7 e, stk. 2, i lovforslagets nr. 1 spørges, hvorfor der skal indhentes udtalelse fra vedkommende amtsråd.

Svar:

Klagereglerne i lovforslagets § 7 e er udformet således, at det sociale udvalgs afgørelse i sager, der er henlagt til udvalget i medfør af forslaget § 7 d, stk. 2, kan ankes direkte til sikringsstyrelsen. Da amtsrådet imidlertid skal afholde de befodringsudgifter, der udbetales gennem de sociale udvalg, har man fundet det rimeligt, at amtsrådet får lejlighed til at udtale sig om de sager, der indbringes for sikringsstyrelsen.

Spørgsmål 10:

Hvornår fremkommer der materiale fra det udvalg, der undersøger behovet for at fortsætte med de kollektive tuberkuloseundersøgelser?

Svar:

Det kan forventes, at udvalget vil blive færdig med sit arbejde i løbet af efteråret 1973.

Spørgsmål 11:

Hvilken minimumstakst skal gælde for befodringsgodtgørelse ved transport til sygehus?

Svar:

I overensstemmelse med den af socialministeriet fastsatte minimumsgrænse for ydelse af befodringsgodtgørelse i henhold til sygesikringsloven påregnes der kun ydet befodringsgodtgørelse efter sygehusloven, når udgiften med det billigste forsvarlige befodringsmiddel til og fra behandlingen overstiger 10 kr.